

tesz, hogy Á;legyensÁ°lyÁ;it fenntartsa, annÁ;l nagyobbat Á©s fÁ;jdalmasabbat fog esni. TehÁ;it, aki ezt felismeri, abban az igazi vÁ;ltozÁ;sra valÁ³ elhatÁ;rozÁ;s is megfogyan. TÁ¶bbÁ© mÁ;r el nem tÁ¶rÁ¼lhetÁµ mÁ³don fekszik szeme elÁ¶tt a tÁ©ny: vÁ;ltozni kell. De hogyan? Miben? Merre?

Itt, ezekenÁ©l a kÁ©rdÁ©seknÁ©l jÁ¶n be az asztrolÁ³gus, termÁ©szetesen ha ezeknek a kÁ©rdÁ©seknek a megvÁ;laszolÁ;sÁ;ra felkÁ©ri Á¶t az illetÁµ szemÁ©ly. Nos, de ezeket a fontos, Á©letbe, sorsba, az eleven emberbe vÁ;gÁ³ dolgokat honnan tudja az asztrolÁ³gus Á©s honnan veszi arra vonatkozÁ³ rendÁ-thetetlen magabiztossÁ;gÁ;it, hogy amit Á-r Á©s mond, megbÁ-zhatÁ³.

II.- Biztos Á©s igaz.

TehÁ;it, az asztrolÁ³gus megbÁ-zhatÁ³sÁ;ga. TermÁ©szetesen nem minden asztrolÁ³gus megbÁ-zhatÁ³sÁ;gÁ;rÁ³l van szÁ³. Aki nincs tisztÁ;ba a metafizikai alapokkal, vagy valamennyit tud ezekrÁ¶l, de sajÁ;it lÁ©nyÁ©n nem alkalmazta, olyan mÁ©rtÁ©kben kell hiteltelennÁ©, majd egyenesen komikussÁ; vÁ;lnia, amennyire eltÁ©r eme alaptÁ³l. LÁ;sd azokat, akik azt hiszik hogy az asztrolÁ³gia mint kÁ¼lsÁµ praktika vagy eszkÁ¶z felhasználÁ;hatÁ³ arra, hogy a "felÁ©nk szemÁ©lytelenÁ¼l Á;radÁ³ Á©letÁ;ram" kedvezÁµ vagy kedvezÁ¶tlen vÁ;ltozÁ;sait kiszÁ;mÁ-thatÁ³vÁ; tegyÁ¼k. TÁ©vednek. Ami mÁ©g nem is lenne baj. A tÁ©vedÁ©s belÁ;thatÁ³ Á©s helyre hozhatÁ³. Azonban megfigyelhetÁµ az a fajta viselkedÁ©s is az ilyen asztrolÁ³gusok rÁ©szÁ©rÁ¶l, hogy arrogÁ;nsan elutasÁ-tjÁ;k a metafizikai alapot, mÁ;rpedig azt, ami biztossÁ; Á©s igazgÁ; teszi az asztrolÁ³giÁ;it. SÁ¶t, aki erre felhÁ-vja a figyelmet, kontÁ;rnak, illetÁ©ktelen okoskodÁ³nak tartjÁ;k. Nem Á©rtik, hogy az idÁ¶uk folyamÁ;n az asztrolÁ³giÁ;ival azÁ©rt lehetett mindent elkÁ¶vetni, jÁ³slÁ;sokra hasznÁ;lni, pszichologizÁ;lni, Á¼zÁ©rkedni vele, mert a metafizikai alapokrÁ³l levÁ;lt (az emberisÁ©g elszellemtelenedÁ©se miatt) Á©s ma mÁ;r ott tartunk, ahol tartunk- nÁ©zzÁ¼nk kÁ¶rÁ¼l. De elÁ¶bb nÁ©zzÁ¼nk belÁ¼l kÁ¶rÁ¼l. A homÁ;lyos, fojtÁ³ szorongÁ;stÁ³l terhelt Á©sszerÁ¼ aggÁ³dÁ;stÁ³l kezdve, az Á©rthetetlen vÁ;gyakig Á©s fÁ©lelmekig, a kÁ©nyszeresen visszatÁ©rÁµ gondolatokig mindent megtalÁ;lhatunk e vilÁ;gban. VilÁ;gban, amelyet mÁ;r nem tudunk mÁ;sra dobni, mert ez bent van Á©s ezzel annyira Á¶ssze vagyunk nÁµve, hogy mi magunk vagyunk azok.

TermÁ©szetesen, megvannak a mindennapi teendÁ¶unk, megyÁ¼nk Á©s vÁ©gezzÁ¼k a munkÁ;kat, eszÁ¼nk, dolgozunk, lazÁ-tunk, azonban a maga megszakÁ-thatatlan folyamatossÁ;gÁ;val tovÁ;bb fut velÁ¼nk az a belsÁµ vilÁ;g is, amelyet szÁ-vesen hagyunk a maga homÁ;lyÁ;ban, "sokkal jÁ³zanabb" Á©rvekkkel fedve el ezeket a nemkÁ-vÁ;natos, irracionÁ;lis "belsÁµ Á¼zeneteket". ArrÁ³l persze elfelejtkezÁ¼nk, hogy amilyen korszakba-vilÁ;gba szÁ¼lettÁ¼nk, amilyen neveltetÁ©st-iskolÁ;jtatÁ;st kaptunk, az egy olyan embert formÁ;lt ki belÁ¶lÁ¼nk, amely lelki-szellemi dolgokban hihetetlenÁ¼l gyenge, hihetetlenÁ¼l hitetlen, annak ellenÁ©re, hogy esetleg nagyon bÁ¼szke intellektuÁ;lis kÁ©pessÁ©geire, hatalmi, tÁ;rsadalmi pozÁ-ciÁ³jÁ;ra, vagyonÁ;ra vagy valami mÁ;sra, amivel rendelkezik, vagy legalÁ;bbis rendelkezni lÁ;tszik. SzerÁ©ny nem azÁ©rt lesz az ember, mert a szerÁ©nysÁ©get kÁ¼lsÁ¶dlegesen magÁ;ra veszi, mint egy maszkot, valamilyen hÁ;tsÁ³ gondolattal-cÁ©llal, hanem azÁ©rt, mert amikor sikerÁ¼l szembenÁ©znie Á¶nmagÁ;val, megretten a sajÁ;it sÁ¶tÁ©tsÁ©gÁ©tÁ¶l, hitelensÁ©gÁ©tÁ¶l, tompasÁ;gÁ;itÁ³l. SzerÁ©nyebb azÁ©rt lesz, mert belÁ;tja, hogy milyen hosszÁ° megismerÁ©si-megvalÁ³sÁ-tÁ;si folyamaton kell tudatosan Á;jtmennie ahhoz, hogy sajÁ;it tengelyÁ©be kerÁ¼ljÁ¶n.

Az elmetafizikÁ;tlanodott emberisÁ©g a vilÁ;gba nem lÁ©pik, hanem a vilÁ;gba "vettette" Á©l, de nem azÁ©rt mert valaki- mondjuk egy felsÁ¶bb hatalom- e vilÁ;gba veti, hanem a sajÁ;it maga szellemi lÁ©nyegÁ©tÁ¶l valÁ³ eltÁ;ntorodÁ;sa miatt sÁ¶tÁ©t, vÁ;lsÁ;gos valÁ³sÁ;got idÁ©z magÁ;ban Á©s maga kÁ¶rÁ¼l, amelyben az Á©rtÁ©kek elmosÁ³dnak, eltompulnak, tele Á©rthetetlen, zavaros esemÁ©nyekkel vagy Á©ppen olyan Á©rthetetlen, kÁ-nos esemÁ©nytelensÁ©ggel. FurcsÁ;n hangzik

esetleg, de az ember nemcsak e világra vettett tálálásra tálali saját magát, hanem a tálvilágra vetettre is. Eme utábbi világra vonatkozál a tálta;sa áppen ágy hiányzik, mint az "e világg" metafizikai ányegáre vonatkozál a tálta;sa. A tálvilágg nem egy vonalszeráven leált evilággit álet folytatá;sa, vagyis bizonyos ártelenben az. Azonban sokkal helytálább a tálvilágot jelenávánek tekinteni, de nem az elhunyt emberek szellemáot megidázgetá spiritisztá; k tálvilággá;nak ártelmáben. Az áletszerá, racioná;lisán, ártá;kkal felfoghatál világon tál van a metafizikai "világg", de ágy van tál, hogy benná;nk is jelen van, átszá;vi mindennapjainkat, pszichikumunkat, sorsunkat, testá;nkét. Ilyen metafizikai világg van, á; ágy van, hogy ezen alapszik az egá;sz fá;ldi áletá;nk, pá;lyafutá; sunk. Errá; a metafizikai világgá; nem tud a mai emberisá;g- ágy á;ltalá;ban vá;ve- á; errá; a világgá; tud az igazi asztrolá;gus. Ilyen alapon mer fontos sorská;rdá;sekben, problá; má; jkban, krá; zisekben informá; cíá; t adni.

A szellemi hagyományok á; ezeknek hiteles ártelmezá; mi- á; itt nem tudom meg nem nem emlá; teni Hamvas Bá; lá; j, Rená; Guá; nont- ismertá; k a lá; tezá; s metafizikai alapjait á; á; gy tudtak egy olyan szellemi szá; nvonlat adni, amelyet fontos ká; rdá; sekben figyelembe lehet venni. Az ismeret persze egymagá; ban nem elá; g. Az asztrolá; gus mindennapi á; lete, megá; lá; sei, tapasztalatai, ezek megfelelá; á; rtelmezá; se vezet el odá; j, hogy má; s ember sors-problá; má; j; it is figyelembe merje venni az á; tmutatá; s-adá; s szá; ndá; ká; j; val.

A hagyományok, a szellemi ember, a tálvilágg (metafizikai valá; sá; j; g) voltak mindig is a forrá; sok a fontos ká; rdá; sekben. A gondolat egyá; bká; ont Hamvastá; l szá; r; mazik, amelyet egyik má; vá; ben rá; szletesen ki is fejt. A mai ember valamifá; le kivetá; tett á; s já; v á; mben elá; retolt tálvilággká; p; pel, tál; fészá; tett tálálá; si ká; sztetá; s; kkel á; s a szellemi lá; t; s; hiányá; ban á; l(világra á; s tálvilágra vettette á; nmagá; j; t). Ilyen ártelenben kezd egy kicsit felismerhetá; mben kirajzolá; dni az "á; lá; mu holt" szá; t á; tsá; gben valá; t; j; molygá; s; nak rettenetes ká; pe, fá; leg ha az ember magá; ra ismer a t; j; molygá; ban. De ha a felismerá; s megá; rtá; ont, elindá; thatja magá; ban az ember azt a folyamatot, amely az igazi megismerá; sen keresztá; l á; tvalá; s; t; ja az embert igazi valá; sá; j; ba, vagyis visszahelyezi igazi szemá; lyes tengelyá; be, centrumá; ba, isteni lá; nyegá; be, fá; nyá; be. Itt já; n pedig a metafizikai paradoxon.

Az ember fá; ldi á; letá; ben nem akkor talá; l vissza szemá; lyes á; s isteni lá; nyegá; hez, ha megtanul nagyon ká; l á; nleges á; s ká; prá; zatos tetteket vá; grehajtani, tál; nemá; nyes vará; zslatokat, produkciá; kat, hanem akkor, amikor egá; szen egyszerá; l mindennapi feladatait egá; szsá; gesen, boldogan, derá; sen, meghitten elvá; gzi, á; s mindezt tudatosan teszi. Vigyá; zat, semmi fá; le profanizá; lá; srá; l szá; nincs. Az egyszerá; l, tiszta, tudatos, teljes szá; vvel-lá; lekkel megá; lt mindennapoknak á; riá; si metafizikai á; rtá; ke van. Ismá; t csak Hamvas idá; zem, aki a ká; l á; n; b; z á; mu szellemi beavatottsá; gi fokozatokat utolá; r; hetetlen metafizikai á; leslá; t; ssal vá; g; g; n; z; ve, arra a ká; j; vetkeztetá; sre jutott, hogy mindezek tál; lmená; m; n- má; g a "nevezetes ná; vtelensá; g" á; llapotá; j; á; n is- legsá; vesebben egyszerá; l, mindennapi ember lenne. Vagyis: eljutott addig a felismerá; sig, hogy ennek a fá; ldi á; letnek, az ezt tudatosan megá; lá; mu embernek, a maga egyszerá; s á; g á; ben, elká; pesztá; m; n "magá; j; t á; rtetá; mu" mivoltá; ban rejlá; mu á; rtá; ke metafizikailag, lelkiileg, szellemileg, testileg, "valá; sá; j; gilag" á; s minden fá; leká; p; pen a lehetá; mu legnagyobb. Ezen a felismerá; sen alapszik az igazi asztrolá; g; iai is, ezá; rt nem szá; llá; t a megrendelá; mu há; z szupermisztikus recepteket, amellyel, má; g ha reá; lisak lenné; nek, sem tudna valá; j; á; ban mit kezdeni a Lilith-tartalmaiban vagyis a vak, mohá; k á; sztetá; seiben á; g á; mu, a tálálá; si gá; rcsrohamok ká; l á; n; b; z á; mu vá; j; ltozatain vá; g; g; p; r; g á; mu ember.

Ilyen ártelenben laposnak tál; nhet az igazi asztrolá; gus taná; csa, miszerint egy ná; g; yes há; z, vagy Hold vagy Rá; k motá; vumokkal a horoszká; p; j; á; ban rendelkeá; mu szemá; lynek azt mondja, hogy ne kerá; l; gesse a csalá; dalapá; t; st, hanem vá; llalja fel, vagy ha má; r van csalá; dja, akkor bizonyos, a csalá; dhoz ká; t á; mu magatartá; s; á; n vá; j; ltoztassoná; e!

Azonban, ha tudjuk az előbb említett példák kapcsolatát, hogy mi a család, a gyermekvilág, a nevelés metafizikai értelmében, máris nem társul olyan laposnak. Ám amikor konkrétan szembesülünk az illető problémákkal, amely a családfenntartási háttérben való helytállást követi, akkor a szellemileg, mint lelkileg és egyben vonatkozásban is, akkor megvágkopp nem társul laposnak az ezzel való foglalkozás. Mindez egy példa volt. Lehet például felsorolni más értekezéseket is: párkapcsolat, anyagiak, háttér, alkotás, társadalom stb. Az asztrológia körében minden értekezés benne foglaltatik és mindegyiknek megvan a maga metafizikai lényege, értelme, a rá vonatkozó látszat, tudás, ismeret és szemlélet.

Amikor az embernek sikerült elmagában leálltán szegénység, szenvedést, bizonytalanságot, betegséget valószínűleg felfelé, leírhatatlan aggodalmait, szorongásait és a mindezek által mozgató cselekvéseit és cselekvés-sorozatát, akkor végleg igazán belelátthat abba, hogy mi az amitől tényleg szegény lehet, vagy beteg, vagy bizonytalan. Nem a bank, a biztosítási, a szociális intézmény-apparátus fogja megvédeni a szenvedést, de nem is ezek fogják garantálni felmentlen boldogságot, hanem az a tudatosság, szellemi nyitottság, amellyel elszármaz szembe tudni nézni az elmagában hordozott rettenetes sorsokkal, racionális argumentációkkal lefestett múltakkal, monomániával, majd azt fokozatosan, kitartással elmaga isteni lényege felé kezdi tisztítani elmagát, egyre jobban megértve és elszármaz-tva mindennapi, földi életének lényegét, metafizikai értelmét.

Földi élet, háttérnapok, az elszármaz ember és élet- mondjuk, azonban mindezt anélkül, hogy metafizikai jelentéssel és felfelé kiterjedéssel felmérnénk. Könnyelmes, tetszetős és szélesebb a gondolat, hogy az elektronok vagy más ezeknél is kisebb részecskék amelyek valahol az anyagi és nem-anyagi világ határán táncolnak, bizonyos megjelenésekben azt örököltetik velünk, például, hogy asztal- azonban ebben nem a materiális/immateriális társaságuk köpezik a misztérium selypontját, hanem az, hogy asztal. Az "asztalon" van a metafizikai selypont és ez a metafizikai paradoxon. A tudatosan megélt mindennapokon van a metafizikai selypont és ez a metafizikai paradoxon. A mindennapban az ember nem kell származ, lapos, tompa legyen. Az ember lehet egészes, tudatos, boldog, elmagára talál, értelmes, szabad, elégedett. Ez a "szemünk előtt álló nyitott misztérium". A metafizika, a szellem, a lényeg nem "odaát" van. Itt van. Egy más példát - Ha látthatok egy másikat embert, lehet ugyan az egész, mint jelenséget felfogni és ez az egész a magyar zenei példát a másikat ember részéről adott viselkedést a velem szembeállított alapul - azonban ebben az esetben sem itt van a metafizikai selypont. A metafizikai selypont ott van, hogy egy másikat, egész, teljes emberrel álllok szemben, beszél vele, ott vagyok, és ott van és az egész, nagy, emberre vonatkozó hatalmas ismeretanyag és elméletül eltekintve vizsgálhatok vele néhány egyszerű szót.

Az elvakult mindennapokból a metafizikai alapokra helyezett mindennapokba való átmenet azonban kitartást igénylő folyamat. Ide kell az a fajta megismerés, amit az igazi asztrológus tud nyújtani azoknak, akik e folyamatot akarják indítani elmagukban. Az asztrológus bizonyos mértékig "át-szenvedte" a kezdeti nehézségeket, amelyek mindenképpen velem szembeállított fejlődésnek és változásnak. Ezt a metafizikai tapasztalatot átölelem és a megfelelő asztrológiai tudás birtokában tud információt, átmutatást adni olyan embereknek, akik ugyan nem akarnak háttér szerűen foglalkozni metafizikával, asztrológiával, de földi életüket tisztán, tudatosan, egészesen, értelmesen akarják megélni.

Az "asztallal" adott példával kapcsolatosan még hozzáteendém, hogy a finom hullámokkal, rezgésekkel, apró részecskékkel szemben részecskékkel szemben társul, immateriális létezésükkel szemben az asztal-magyarzat addig jár, amíg egy ember végleg kibillen a csakugyan betokosodott, részleges szemléletből, felszár-nes látszat, tudatállapotból és végleg hajlandó

feleszmélni arra, hogy a valóság egy b tartományai is látnak azon ká-vá/4l, hogy itt áll eláttunk a kázzelfoghat "asztal". Mindez semmit sem von el az "asztal" metafizikai sálypontjából. Hiszen erre vonatkozó legelső megkérdezésünk továbbra is az marad, hogy "asztal", és ez a gy rendben is van. Erre mondják a hagyományok, hogy a metafizikai megvalósítás során "nem tértenek semmi". Minden az marad, ami volt, viszont már sokkal tágasabb értelmezésben. Mikor a metafizikai fordulóponton átjutott valaki, azután mehet nyugodtan rizset enni! Ugyanógy, mint máis.

Azonban valami mégis tértenek, valamiféle "belső váltás". Nem is tértenek ez, hanem megvalósulás. Az embernek derengeni kezd álete addig érthetetlennek vagy nehezen kávetethetnek vólta értelme, s ami tudatosul ezáltal benne, az valóbb és igazabb, mint az addigi felszín- valóságmagyarázatok (amelyek ma elírásztják a világot).

III. Az asztrológus.

Az eddig leírtak értelmében a kávetkeztetés álmagát adádk, hogy asztrológus-metafizikus nem az, aki annak titulálja magát, esetleg felmutat egy egészen hiteles oklevelet és a kiírt mester írszatával kecsegtet náha, és ezzel a gondolattal csapja be álmagát. A hiteles asztrológus szerányságe és egyben ántudatossága, magabiztossága abban áll, hogy tisztában van azzal, hogy amíg az álet alká-miai-spirituális-mentális-pszichológiai-stb. folyamatait járja az áletszakaszok ká/4lábnáz ciklusaiban, addig legjobb, sőt az egyetlen j, ha a tan-tványi jogát, nyitottságát, áberságot maximálisan fenntartja. Attál lehet asztrológus és olyan ártékben tud asztrológus lenni valaki, a lexikális tudásán tál, amennyiben személyes áletfeladatainak tudatosan eleget tett. A tanácsadás személye és a tanács nem ká/4lánt-thet el egymást. Ez már magából a szaturnuszi látelvből, a "kázsbúrából" is adádk, amely abban áll, hogy áthatolhatatlan határt, falat kápez, mint akadályt mindazok elá, akik nem akarják áletfeladataikat tudomásul venni és azok felvállalásáira szépen-lassan ráhangoládni, vágá/4l teljes "fázllásban" magukba fogadni. Miközben felszín-nes, fáltrevezetünk tanácsokat, jslatokat osztogatnak áletben, hosszban mindenféle. A felvállalt és beválltott áletfeladat, a felelősságteljes álet és egyben a szabadság kulcsa, a hiteles asztrológus ismertetője.

Az asztrológusi tevékenység olyan ásszetett tevékenység, amely a mai tájkozás és ásszes ná-váit igénybe veszi, de itt sem áll meg, hanem tovább megy, tálmutat ezeken. Valahol itt ártém el ezen ársom eredeti cáljához, hogy az asztrológának és az asztrológusnak legalább megjelöljem azt a helyet, ahol az valójában van. Mindez nem arra való, hogy áon, aki asztrológival foglalkozik, mindenkéféllátt állnak, mestere lennek az egészet áletnek. Ilyenül szá sincs. Aki asztrológival foglalkozik, mint horoszkópok értelmezését is vállalás személy, elindult egy áon és olyan hitelessági fokot tud adni-nyújtani, amilyent elárt. Amit elárt, arról be tud számolni és bárki nyugodtan meggyázudhat arról, hogy ógy van-e. (transzparens egzisztencia). Azonban arról sem szabad elfeledkezni, hogy milyen intenzív megismerési folyamaton kell átmennie az asztrológusnak. Vagyis, mint magát asztrológusnak vallás személy ógy szám-t igazán asztrológusnak, ha áletfeladatai felvállalásának nekikezdett (személyes álete áttetszőságe, tisztasága, transzparenciája), de másfelül, pontosabban ezzel együtt van egy másik komponense is az asztrológusi hávatásnak: a tájkozás, ánkápzás, orientáció, tanulás. Ás gy tálne, hogy ahhoz, hogy átmutatást, információt tudjon adni, tábbet kell megtanuljon, mint amennyire személyes álete rendezéséhez szákságe lenne, valójában azonban nem tanul tábbet, mert az általa felvállalt asztrológusi hávatás szellemi kerete

pontosan magában foglalja az más ortokszerekben kiegyensúlyozza, hogy ne mint táblázat, hanem mint helyre kerülő szellemi tartalom legyen jelen az, amit "plusszban" tanul. De hová; akarok elérkezni? Oda, ahol az asztrológia; az asztrológus ma teljesen félreértik. Egy gyvődi, vagy egy mőrnőki, vagy egy orvosi stb. tudás; az felkészült hivatalosan az általános elismertnek számát, de ne is beszéljek a kizigazgatásban, politikai életben, a vezetősben betöltött olyan hivatások, amelyek széleságesen találórtókelődnek az a "társadalmi igazság" értelmében, olyan pozícióban az "anyagi" juttatásban van részvétel, amely jával egy reálsan megindokolható széleságesen n-vá;ja főtöltött van. Mindez azért mert egy alapvetően racionális, ipari társadalomban állunk, ahol még mindig az számát-értőnek, ami k-vál van, ami kózzel fogható, megehető, megiható, belakható, álvethető, s nem helyezünk elg hangsúly a dolgok átfogóbb, személynket is implikálá; ártelmezésekre. A Descartes ta elindított az uralkodó racionális, pragmatikus világkó; ártelmében töl j megtanultuk, hogy az a reálsan, ami k-vál van, a felsz-nen,

nem csoda, ha ennek van értéke a nagyttó; szemében. Megismerték a kál;vilgot, annak tárványoszerő;geit, tudunk racionálisan gondolkodni, nem dőlünk be a babonás;goknak, mint a kőzpkorban, de kőzben nem tudjuk ártelmezni, az Istenhez vezető, állás;gunk alapját kőpező; mőly;geinket, valás;gunk kál;nbőz; szintjeit. Még mindig, mindent egys-k, a mőly;get az a személyn megkerő; gondolkodással próbálunk magyarázni az megoldani. Nem arról van szó, hogy az asztrológus nem gondolkozik racionálisan az nem számol az anyagi valás;ggal, hanem arról, hogy nem csak á-gy gondolkozik az nem csak ezzel számol. Az emberek nagyttó; szemében az asztrológus még mindig a kőzpkorbeli, vagy még az előtti babonás; ember, aki nem gondolkozik, nem figyel, nem szintetizál, nem analizál, csak transzba esik s mondja a kinyilatkoztatásait, anélkül, hogy ártelmét. A személyn horoszkóp ártelmezés nagyon is kemény az sok agyi véletet, előzetes gyakorlati az metafizikai ismereteket igőnylő feladat, amennyiben azt valaki komolyan az felelősségteljesen vő;zi. Metafizikai megalapozotts;g nélkül az asztrológia, olyan, mint matematika nélkül a fizika, vagyis igen gyenge. Rő;gi szimbólumai áresen konganak s spekul-v, jő;solgató, kicselező technikái jobb esetben bárgy;ak, rosszabb esetben az embert szellemében, imaginációjában, megkő; visszafejlesztő technikák. Egy horoszkóp meg-résa, a gő;szeti egyetemet vő;zett felesőgem szerint is, sokkal tőbb szellemi munkát igőnyel, mint pőldül egy csalódi ház megtervezése, amivel még kál;ln megismerkedett, foglalkozott az egyetemi ő;vei során.

Ezzel szemben az asztrológus:

1. Ha van is valamely, valamennyire elismert oklevele, amellyel a társadalmi tárványosnyességgel is ásszhangban tudna tevékenykedni, kál;ln erőfeszíté;eket kell tenni állandán azt cőlzandó- mint jelenleg az is - hogy senki semmilyen irányból ne tővessze őt azzal a kővredő; álasztrológusi ázlethál;val, amellyel találkozhatunk pőldül az interneten is, az amelynek metafizikai-szellemi szá-nvonala nagyon alacsony, annál tőbb bennük az őnkőnyes spekuláció.
2. Mő;gicsak bosszantja, hogy olyan intenz-v szellemi - mentális - intellektuális erőfeszítést kell vő;grehajtson egy-egy horoszkó; ártelmezés során, amelynek egy tő-zedő; is sokkal jobban megfizetik "jobb helyeken", á-gy szembe kell őznie saját haragj;val, amit a jelen emberiség korlő;tozotts;ga ellen tőplál. Nincs olyan bizotts;g, intő;zmőny - lehet, jobb is mivel az emberiség gondolko;sa még nem áll azon a szinten - amely csakugyan megb-zhatóan meg tudn; állap-tani az asztrológusi hivatásban való; kompetenciáj;it valakinek. Á;gy bejő; egy olyan is-termő;szetesen á;gy, hogy ezért felelősséget is vő;llal-hogy mindenki ő;nmagj; minős-ti az

márci fel saját szívnálát illetően.

3. Ha a pánczre utalást tesz, máris úgy ténik, hogy "ahí, tehát erre megy ki a jítók", vagyis úgy ténik, hogy az egész nem egyb, mint nyereskedés. A mai társadalmi szemlélet-ha van ilyen- az egészen jól kávévethetmu hasznortot veszi alapul és ennek alapján állap-tja meg, valami ortokos vagy sem. Sok, szemlyes sorsa vonatkoz, nagyon fontos információ nem b-r ilyen kávévetlenl kávévethetmu hasznortot, amirül azon nyomban meg lehetne állap-tani, hogy ortoke miben áll. A horoszkóp szintzisemet nem tudom azonnal felkenni az arcomra, mint egy jó sminket, nem tudom felvenni magamra, hogy mások lehetleg megcsodálhassák és irigyeljenek miatta, nem tudok kimenni az utcára mint a vadonatj kocsimmal, mobilommal, amire bukna a világ legmenőbb pasija, nője, barátja, fűnyke. S nekem a boldogságom akadálymentesen biztos-tva lenne. (Lám, kávélságeseket elsűrendnek tart, megfertűzt racionlis gondolkodásunk mindenhov; beszűremkedik.) Sőt még csak nem is olvezhetem, mint egy Wellness hótvegei masszúzsórít, vagy egy kávélfűldi utazst. Egyébként nem egyet ismerek olyan embert, aki mindezeket megengedheti magának és a világbá mégis ki van vettette, sem boldog párkapcsolatra nem képes, sem egészságes életvezetésre, sem derás életörzsre. Hosszútívon nem csupán anyagiakban lemrhetmu haszna van az asztrológusi tanácsnak, hanem elsűsorban egészságben, párkapcsolatban, lelki koherenciában, és egyságesben lemrhetmu haszna. Egyáltalán nem mindegy, az, hogy megörtem-e mi az én helyem, s hol az én helyem, mind, hogy állandán spirituális helyemtül eltívoldva a világbá kivettette, korlátolt racionlis örveim és Lilithem hatására, máshol keresem a boldogulásomat, mint ahol azt, az én szemlyi horoszkópom szerint, megtalálhatnam, s egy spirituális únvalmra bredhetnk. Rendet rakhatnk únmagamban és a kávélmányeiben, amely által a spirituális forások és energiák sokkal tisztábban, akadálymentesebben áramolhatnának az én lelkivilágomban, szervezetemben, viszonyrendszeremben. Ugyanis annál rosszabb sincs, mint amikor valaki nincs a helyén, ráadásul ennek még tudatában sincs, csak örzi, hogy nincs valami rendjén vele és kávélálte, mert el van idegenedve a kávényezetétül, a világtól, de legfűkóppen únmagától. Ilyen eltívoldott kávélmányek kávézt nem kaphatom meg azokat az embereket, azokat a visszajeléseket, amelyek tápanyagköt szolgálhatnának a lelkemnek, s amelyeket feldolgozva egyre fűggetlenebb, örrettebb, átlátszóbb, derássebb, nem csupán anyagi örtelemben vetten, de azt sem kihagyva gazdagabb szemlyisággé válhatok. Az ilyen kivetett ember tud egyebet tenni, mint folyamatosan érűszakoskodni, alakoskodni, meghunyászkodni, fűnykásdni, ki, ki termószete és elűmólete szerint. Vagy nem mindegy páldául, hogy fűlláslegetesen viaskodom-e a párommal, miközben egyáltalán nem vagyok tudatában annak, hogy valójában milyen belső szálak kávétnek az ő problémájához, "nehéz" természethez.

4. Azonban, hogy ilyen információkhöz eljusson az asztrológus, únsszehasonlthatatlanul tábbit dolgozik, mint egy mechanikus műveleteit rutinosan végzmu, jól fizetett, elismert szakember vagy valamilyen más pozíciót, hávatást betöltmu szemly. Ugyanakkor, lehet, hogy az illetmu asztrológus harmichárom-harmincnegy éves és kót kis gyermeke van és rendkévül zavarja, hogy az asztrológiai tevékenység mellett, fix fizetéses intézményenl is dolgozik, mégis nehezen tudja eltartani családját, az asztrológiajt únvezmu elűmó-téletek miatt. A mai ember pragmatikus, felsűnes gondolkodásnak kávészűnhetuen, nagyon sokszor egyenesen sajnálja a pánczót a spirituális fejlődésre ford-tani, s ebbe ráadásul bele sem gondol. Sokkal hamarabb kiadja pánczót, mondjuk egy jónak szűm-tá dzsekire. Amely dzsekit (de rhatnk itt szándílt, sportcipűt, sűbakancsot, prómkabítot, kocsilűmpít, mobiltelefont, zene lejűtsz és kávélétot, fodrászhoz járűst, stb..) kót év műlva maximum mátr nem vesz fel, mert

kimegy kÁ¶zben a divatbÁ³l, s amely ipari cikkbÁ¶ul szÁ;szakat, ezeket lehet sorozatban gyÁ;rtani. Mintha az ember azÁ¶rt Á¶olne, hogy dolgozzon, s utÁ;na minden pÁ¶nzÁ¶ot anyagi, ipari cikkekre fordÁ-tsa. Ez az Á¶rtÁ¶ok koncepciÁ¶nk ma. Ez a megfordÁ-tott, diszharmonikus Jupiter, s kÁ¶zben panaszkodik az asztrolÁ³gusnak, hogy kevÁ¶s a pÁ¶nze. Most má;jr az Á¶rtelmesebb emberek belÁ;ttÁ;jk, hogy racionÁ;lis tudÁ;suk fejlesztÁ¶sÁ¶re az iskola elvÁ¶gzÁ¶se utÁ;in is szÁ¼ksÁ¶gÁ¼k van, s ezÁ¶rt a kÁ¼lÁ¶nbÁ¶zÁ¶u tanfolyamokra elmennek. Viszont azt, hogy a spirituÁ;lis tudÁ;sÁ;nak tÁ;gulÁ;sa Á¶rdekÁ¶ben is Á¶rdemes Á;ldozatokat hoznia azt igen kevesen lÁ;ttÁ;jk, lÁ;tjÁ;jk be. StartbÁ³l biztosan nem. Mintha az asztrolÁ³gusnak nem kellene, miutÁ;in fÁ;radSÁ;gosan, a legjobb tudÁ;sÁ;t latba vetve, megÁ-rt egy Á¶rtelmezÁ¶st, ennie, innia, gyermekeit, csalÁ;djÁ;t ellÁ;tnia. Vagy, talÁ;in egyes emberek abban remÁ¶nykednek, kÁ¶pmutatÁ³an, hogy az asztrolÁ³gust Á¶s csalÁ;djÁ;t az angyalok, majd ellÁ;tjÁ;jk. (Ezennel jelentem nem tÁ;plÁ;lkozunk má¶g csak csillagokkal sem.)

KÁ¶zÁ¶mbÁ¶s az emberek szÁ;mÁ;ra, hogy az asztrolÁ³gus Á¶s csalÁ;djá gazdasÁ;gi, pÁ¶nzÁ¼gyi ellÁ;tÁ;sa milyen forrÁ;sokbÁ³l szÁ;rmazik, csak Á¶ppen Á¶uk ne kelljen megfizessÁ¶k a má¶ltÁ;nyos Á;rat, amelyet sokallnak, s lehetÁ¶leg ingyen szeretnÁ¶k igÁ¶nybe venni tudÁ;sÁ;t, gondolkozÁ;sÁ;t, idejÁ¶ot. Á¶ortem itt elsÁ¶sorban az e tÁ¶ren teljesen tÁ;jjÁ¶kozatlan, fÁ¶lrevezetett ErdÁ¶lyi rendelÁ¶ket. Az ingyen, barÁ;tsÁ;gbÁ³l, felÁ;llÁ-tott horoszkÁ³ppal csak az baj, hogy aki megkapja nem is Á¶rtÁ¶keli, s nem is veszi komolyan, s nem is tudja hasznÁ;t venni, ha akarja sem. Má;jr az egyetemes tÁ¶rvÁ¶nyek, nevezetesen a kompenzÁ;ciÁ³ tÁ¶rvÁ¶ny miatt sem, amelyekÁ¶ul mindenki tud a lelkiismerete szintjÁ¶n. Ennek Á¶rtelmÁ¶ben, ha valamit nem fizetek meg az Á¶t megilletÁ¶ Á¶rtÁ¶okban, (fÁ¼ggetlenÁ¼ az Á¶ppen fennÁ;llÁ³ szÁ¼kagyÁ° tÁ;rsadalmi megÁ-tÁ¶lÁ¶stÁ¶ul,) az nem fogja az Á¶n fejlÁ¶dÁ¶semet, tÁ;gulÁ;somat szolgÁ;lni, má¶g ha ipari cikkrÁ¶ul van szÁ³, akkor sem, nemhogy egy szemÁ¶lyes a spirituÁ;lis Á¶nemet Á¶rintÁ¶u magas szintÁ¼ szolgÁ;ltatÁ;srÁ³. Má;rpedig a horoszkÁ³pomat pontosan ezÁ¶rt kÁ¶szÁ-ttetem, mert eljutottam oda, hogy komolyan fejlÁ¶dni akarok.

5. MondhatnÁ; bÁ;рки, hogy hÁ;t tÁ¶rjÁ¶n ki, a lehetÁ¶sÁ¶g az Á¶vÁ¶, gazdagodjon meg. Voltak Á¶s vannak sikerasztrolÁ³gusok, akiknek nincs ilyen problÁ¶mÁ;juk, amirÁ¶ul most Á¶rok. Az azonban inkÁ;jbb Á¼zletnek nevezhetÁ¶u, semmint asztrolÁ³giÁ;nak. Jelenleg: az asztrolÁ³gia Á¶s az asztrolÁ³gusi hÁ-vatÁ;js hivatalosan nem tÁ¶rvÁ¶nyesÁ-thetÁ¶u, nem intÁ¶zmÁ¶nyesÁ-thetÁ¶u, tÁ;rsadalmi szintÁ¼ elismerÁ¶se Á¶s kompetenciÁ;jja nem adhatÁ³ meg, mert hiÁ;nyzik- Á¶ppen a kÁ¶zÁ¶ssÁ¶gi, tÁ;rsadalmi rendbÁ¶ul- az a szellemi rangot hordozÁ³ ember, szervezet, amely oda tudnÁ; Á-tÁ¶lni az asztrolÁ³gussÁ; lenni akarÁ³ szemÁ¶lynek a hivatÁ;sgyakorlÁ;js jogÁ;t. Mindez nem is baj. VÁ¶gÁ¼l is az asztrolÁ³gus szemÁ¶lye Á¶s a horoszkÁ³prendelÁ¶u szemÁ¶lye kÁ¶zÁ¶tt kell lÁ¶trejÁ¶nnie a kapcsolatfelvÁ¶telnek, nincs szÁ¼ksÁ¶g semmifÁ¶le tÁ;rsadalmi intÁ¶zmÁ¶nyes kÁ¶zvetÁ-tÁ¶sre, jelen kÁ¶rÁ¼lmÁ¶nyek kÁ¶zÁ¶tt ez Á¶gyis csak tÁ¶lbbet Á;rtana, mint amennyit hasznÁ;lna az egÁ¶sz Á¼gynek.

6. Az asztrolÁ³gus elÁ¶ggÁ¶ egyedÁ¼l marad, egyrÁ¶szt a szellemtelen tÁ;rsadalmi apparÁ;tustÁ³l, má;srÁ¶szt az Á;lasztrolÁ³gusi piacfutamoktÁ³l tÁ;vol tartva magÁ;t, esetleg egy-kÁ¶t hasonlÁ³ lÁ;tÁ;sÁ°, gondolkozÁ;sÁ° tÁ;rsÁ;val. Lehet kÁ¶zben azon is gondolkozik, hogy hagyja-e az egÁ¶szet. Azonban, ha tudok valamirÁ¶ul, nevezetesen errÁ¶ul a lÁ;tÁ;srÁ³l, tudÁ;srÁ³l, amit az igazi metafizika alapÁ° asztrolÁ³gia ad, nem lehet csak Á¶gy hagyni, csupÁ;in abbÁ³l a megfontolÁ;sbÁ³l, hogy rosszul jÁ¶vedelmezÁ¶u tevÁ¶kenysÁ¶g. Fenntartom a lehetÁ¶sÁ¶get, hogy nÁ¶hÁ;ny ember esetleg má¶gis meg akarja ismerni a horoszkÁ³pjÁ;t (Á¶nmagÁ;t) Á¶s ha nem tartja tÁ°lsÁ;gosan drÁ;gÁ;nak, akkor megrendeli, Á¶n pedig legjobb jelenlegi tudÁ;som szerint dolgozok lelkiismeretesen 20-22 Á³rÁ;t, amennyi idÁ¶ alatt elkÁ¶szÁ¼l az Á¶rtelmezÁ¶s. Azt hiszem, legjobb prÁ³bÁ;jja ez annak, hogy nem nyerÁ¶szkedÁ¶s miatt vÁ¶gzem ezt. Ha azÁ¶rt tennÁ¶m, akkor 130-150 RON-Á¶rt, biztosan nem dolgoznÁ¶k 20-22 Á³rÁ;t, szellemileg elÁ¶ggÁ¶ igÁ¶nybe vevÁ¶u má³don.

Nos, kárbelennyi. Ha az egészül az derlne ki, hogy azrt ljadok, mert annak ellenre, hogy az igazi asztrológus - márpedig n annak tartom magam, mint ahogy minden asztrológival hivatsszeren foglalkozó szemoly annak tartja magát- tehát annak ellenre, hogy milyen sokat tanul és tud, és szemolyes ölete is tiszta, sem társadalmi elismerésben nem részesül, szegényen él és ráadásul meg kell kázdnie az asztrológusok nyereskedő hadival, akkor nem örtem el cölomat ezzel az r-össommal. Anyagiak, szellemiek és az asztrológia- ez lett volna a főc-m, amely alatt három fejezetben bemutattam néhány aspektusát az asztrológusi hivatásnak. Folytatása kávetkezik. (esetleg).